

1.pôstna nedel'a, 21.2.2021

Pondelok Katedra sv.Petra, sviatok	22/2	Senné		+Miroslav Vološin, 30.deň
Utorok Féria	23/2	Senné		+Milan Horňák, 30.deň
Streda Féria	24/2	Senné		+Bartolomej Buráš
Štvrtok Féria	25/2	Senné		zdr.B.p.rodina Andrejová a Michliková
Piatok Féria	26/2	Senné		+Anna Matiová
Sobota Féria	27/2	Senné		+Anna Dvoniková
Nedel'a 2.pôstna nedel'a	28/2	Senné		+Andrej Val'o, pohrebná - Pro populo - za farnosť

Oznamy: - dnes je jarná zbierka na charitu.

- Odporúčam celé naše farské spoločenstvo do ochrany sv. Jozefa, ktorému je zasvätený tento rok. Pozdravujem všetkých veriacich a povzbudzujem k nádeji a Božej blízkosti.

- V tomto týždni sú v stredu, piatok a sobotu jarné kántrové dni. Závazný je jeden deň. Obsahom týchto dní je príprava na pokánie, sviatosť zmierenia a činnosť lásky k blížnemu.

- Kto si počas pôstu pred riadne ustanovenými zastaveniami Krížovej cesty vykoná pobožnosť, môže za obvyklých podmienok (čistota od hriechu, sv. prijímania a modlitba na úmysel sv. Otca) získať plnomocné odpustky. Rovnako ich môže získať veriaci, ktorý sa v piatok po sv. prijímaní pred obrazom Ukrižovaného pomodlí modlitbu - Dobrý a preláskavý Ježišu.

- povzbudzujem k súkromnej modlitbe Krížovej cesty.

- Nezabudnime si dať pôstne predsavzatie. Je to súčasť našej krížovej cesty s Ježišom a boj o osobné posvätenie (zdokonalenie).

- 22.2.2021 je sviatok Katedry sv.Petra a preto od poludnia 21.februára do polnoci 22.februára, sa môže za zvyčajných podmienok získať úplné odpustky, tým, že sa nábožne navštívi katedrálny chrám, pre nás v Košiciach, a tam sa pomodlí Otče náš a Verím v Boha.

Milodary na kostol - na kostol v Sennom: 100€ p.Marta Farkašová, na kostol v Palíne 50€ a 20€. Zvonček 14.2.2021: Senné 40€ a Palín 75,50.

Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 12/2021

číslo 8

Biskupi píšú veriacim spoločné povzbudenie pred začiatkom Pôstu

Katolícki biskupi združení v Konferencii biskupov Slovenska na svojom 98. plenárnom zasadnutí pripravili spoločné posolstvo pre veriacich pred začatím pôstneho obdobia.

Drahí bratia a sestry, obdobie Veľkého Pôstu začne spôsobom, na ktorý nie sme zvyknutí. Kvôli pandémie sa s vami nemôžeme stretnúť v chrámoch, kam ste zvyčajne prichádzali prijať znak popola, ako rozhodnutie konať pokánie a obrátiť sa od hriechov. Aj keď sa popolec fyzicky nedá udeliť, chceme vás povzbudiť, aby ste na Popolcovú strelu neopomenuli príležitosť nastúpiť na cestu prípravy na Veľkonočné sviatky. Ako nám to pripomína Svätý Otec František: "Aj vtedy, keď sa snažíme chrániť ľudské životy pred šírením vírusu, nemožno pokladať duchovný a morálny rozmer osoby za druhoradý vo vzťahu k fyzickému zdraviu. Starostlivosť o telo nemôže nikdy nechať bokom starostlivosť o dušu." (Prihovor diplomatickému zboru, 8.2.2021) Zodpovedne chráňte svoje zdravie a zdravie svojich blízkych. Neochabujte však ani v duchovnom úsilí. Veľký Pôst je príležitosťou obnovy, zanechania hriechu a získavania milostí. Treba to dobre využiť. Nezabudnite predovšetkým na skutky telesného a duchovného milosrdenstva. Často si spytujte svedomie a nenechajte sa premôcť hriechom, aj keď nie je pre všetkých možné sa teraz vyspovedať. Robíme, čo je v našich silách, aby sa prijímanie sviatostí stalo znovu dostupným. Medzitým však siahnite aj po ostatných prostriedkoch, ktoré sú k dispozícii. Čítajte Božie Slovo a prijímajte ho ako duchovný chlieb pre svoje životy. Nezabudnite ani na telesný pôst a odriekanie, ktoré sú účinnými zbraňami proti hriechu. Starší a tí, ktorí bojujú s ochorením alebo sú ešte v rekonvalescencii, nech kvôli svojmu zdraviu neodkladajú pokrm, ale nech využijú modlitbu alebo almužnu ako prostriedky pôstneho úsilia. Samozrejme, trpezlivé obetovanie dôsledkov pandémie, i všetkých obmedzení, v spojení s utrpením Ježiša Krista dáva ťažkostiam novú hodnotu. Využite dobre pôstny čas, posilnite sa vo viere, nádeji a láske, a priblížte sa ku Kristovi, aby sme ho mohli stretnúť, dobre pripravení, pri slávení Veľkonočných sviatkov. Prosíme vás o modlitby za nás i za kňazov a rehoľníkov.

S láskou na vás pamätajú a žehnajú vám všetci slovenskí otcovia biskupi.

Homília Svätého Otca Františka z Popolcovej stredy 17. februára 2021

Začíname cestu Pôstneho obdobia. Otvárajú ju slová proroka Joela, ktoré naznačujú smer, akým sa treba uberať. Je tu pozvanie, ktoré sa rodí zo srdca Boha, ktorý nás s dokorán roztvorenými ramenami a s očami plnými nostalgie úpenlivo prosí: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom“. Vráťte sa ku mne. Pôstne obdobie je cestou návratu k Bohu. Koľko krát, zaneprázdnení či ľahostajní, sme mu povedali: „Pane, prídem k

tebe potom, počkaj... Dnes nemôžem, ale zajtra sa začnem modliť a robiť niečo pre iných“. A takto to ide jeden deň za druhým. Teraz sa Boh obracia s výzvou na naše srdce. V živote budeme mať vždy niečo na robote, a budeme mať výhovorky na svoje ospravedlnovanie, ale, bratia sestry, je čas vrátiť sa k Bohu. Je to čas na overenie ciest, po ktorých kráčame, aby sme znovu našli cestu, ktorá nás privedie domov, aby sme znovu objavili základné puto s Bohom, od ktorého všetko závisí. Pôstne obdobie nie je zbieraním drobných sebazaprení, je rozpoznávaním toho, kam je zamerané naše srdce. Toto je centrom Pôstu: Kam je zamerané moje srdce? Skúsme si položiť otázku: kam ma vedie navigátor môjho života, k Bohu, alebo k môjmu ja? Žijem pre to, aby som sa páčil Pánovi, alebo aby si ma všimli, chválili ma, uprednostňovali, dali na prvé miesto, a tak ďalej? Mám srdce „tanečníka“, ktorý robí jeden krok dopredu a jeden dozadu, miluje trochu Pána a trochu svet, alebo srdce pevné v Bohu? Som spokojný so svojimi pokrytectvami, alebo zápasím o oslobodenie srdca od dvojakosti a od falošností, ktoré ho spútavajú? Cesta pôstneho obdobia je exodom, vyjdením z otroctva k slobode. Je to štyridsať dní, ktoré pripomínajú štyridsať rokov, počas ktorých Boží ľud kráčal po púšti, aby sa vrátil do krajiny svojho pôvodu. Ale aké ťažké bolo opustiť Egypt! Bolo ťažšie zanechať ten Egypt srdca Božieho ľudu, ten Egypt, ktorý si niesli stále vo svojom vnútri, než opustiť egyptskú zem... Je veľmi ťažké zanechať Egypt. Vždy, počas putovania, tu bolo pokušenie nariekať za jeho cibulami, vrátiť sa späť, naviazať sa na spomienky minulosti, na nejakú modlu. Aj pre nás je to tak: cestu návratu k Bohu brzdia naše chorobné naviazanosti, zdržujú ju zvodné putá zlozvykov, falošné istoty peniazov a toho, čo je zdanlivé, nárek zvaľujúci vinu na osud, ktorý paralyzuje. Pre kráčanie je potrebné strhnúť masky týmto ilúziám. Nuž položme si otázku: Ako teda pokračovať na ceste k Bohu? Pomocou sú nám tie cesty návratu, o ktorých nám rozpráva Božie slovo. Pozrime sa na márnotravného syna a pochopme, že aj pre nás nastal čas vrátiť sa k Otcovi. Ako ten syn, aj my sme zabudli na vôňu domova, premrhali sme vzácne dobrá za bezvýznamné veci a zostali sme s prázdnyimi rukami a nespokojným srdcom. Padli sme: sme synmi, ktorí padajú neustále, sme ako malé deti, ktoré skúšajú kráčať, no idú k zemi, a potrebujú, aby ich vždy znovu postavil otec. Je to odpustenie Otca, ktoré nás vždy znovu stavia na nohy: Božie odpustenie, vyznanie [hriechov], je prvý krok našej cesty návratu. Spomenul som spoveď, a kladím na srdce spovedníkom: buďte ako otec, nie s bičom, s objatím. Potom sa potrebujeme vrátiť k Ježišovi, konať ako ten uzdravený malomocný, ktorý sa vrátil, aby mu poďakoval. Boli uzdravení desiat, no iba on jediný bol aj zachránený, pretože sa vrátil k Ježišovi. Všetci, všetci máme duchovné choroby, sami ich nedokážeme uzdraviť; všetci máme zakorenené zlozvyky, sami ich nedokážeme vytrhať; všetci máme obavy, ktoré nás paralyzujú, sami ich nedokážeme poraziť. Potrebujeme napodobňovať toho malomocného, ktorý sa vrátil k Ježišovi a hodil sa k jeho nohám. Je nám treba Ježišovo uzdravenie, potrebujeme mu predložiť naše zranenia a povedať mu: „Ježišu, som tu pred Tebou, s mojím hriechom, s mojimi biedami. Ty si lekár, Ty ma môžeš oslobodiť. Uzdrav moje srdce, uzdrav moje malomocenstvo“. A ďalej, Božie slovo nás volá k návratu k Otcovi, volá nás vrátiť sa k Ježišovi, a sme volaní vrátiť sa k Duchu Svätému. Popol na hlave nám pripomína, že sme prach a na prach sa obrátime. Ale do tohto nášho prachu Boh vdýchol svojho

Ducha života. Teda nemôžeme žiť nasledujúc prach, kráčajúc za vecami, ktoré dnes sú tu a zajtra pominú. Vráťme sa k Duchu, Darcovi života, vráťme sa k Ohňu, ktorý dáva povstať nášmu popolu, k tomu Ohňu, ktorý nás učí milovať. Budeme stále popolom, ale tak ako hovorí jeden liturgický hymnus, zamilovaným popolom. Znovu sa modlime k Duchu Svätému, znovuobjavme oheň chvály, ktorý spaľuje popol nariekania a rezignácie. Bratia a sestry, táto naša cesta návratu k Bohu je možná iba preto, že jestvovala jeho cesta príchodu k nám. Inak by to nebolo možné. Prv, než by sme my šli k nemu, on zostúpil k nám. Predišiel nás, prišiel nám v ústrety. Kvôli nám zostúpil do väčšej hĺbky ako sme si dokázali predstaviť: stal sa hriechom, stal sa smrťou. Je to to, čo nám pripomenul sv. Pavol: „Toho, ktorý nepoznal hriech, [Boh] za nás urobil hriechom“. Aby nás nenechal osamotených a sprevádzal nás na ceste, zostúpil do nášho hriechu a do našej smrti, dotkol sa hriechu, dotkol sa našej smrti. Naša cesta teda znamená nechať sa vziať za ruku. Otec, ktorý nás volá, aby sme sa vrátili, je Ten, ktorý vychádza z domu, aby nás šiel hľadať; Pán, ktorý nás uzdravuje, je Ten, ktorý sa nechal raniť na kríži; Duch, ktorý nám dáva zmeniť život, je Ten, ktorý dýcha mocne a lahodne do nášho prachu. Hľa teda naliehavá prosba Apoštola: „Zmierite sa s Bohom“. Nechajte sa zmieriť: tá cesta sa nezakladá na našich silách. Nikto sa nemôže zmieriť s Bohom vlastnými silami, nemôže. Obrátenie srdca, gestami a úkonmi, ktoré ho vyjadrujú, je možné iba ak vychádza z prvenstva Božieho konania. To, čo nás vracia k nemu, nie sú naše schopnosti a naše zásluhy súce na vystatovanie sa, ale jeho milosť, ktorú treba prijať. Zachraňuje nás milosť, spása je číra milosť, číra bezodplatnosť. Ježiš nám to povedal jasne v Evanjeliu: spravodlivými nás nerobí tá spravodlivosť, ktorú konáme pred ľuďmi, ale úprimný vzťah s Otcom. Počiatkom návratu k Bohu je uznať, že Ho potrebujeme, že potrebujeme milosrdenstvo, že potrebujeme jeho milosť. Toto je tá správna cesta, cesta pokory. Cítim sa núdnym, alebo sa cítim sebestačným? Dnes skláňame hlavu, aby sme prijali popol. Na konci pôstneho obdobia sa skloníme ešte viac, aby sme umyli nohy bratom. Pôstny čas je pokorným zostúpením do nás a k iným. Značí pochopiť, že spása nie je výstupom kvôli sláve, ale sklonením z lásky. Značí urobiť sa malými. Na tejto ceste, aby sme nestratili smer, postavme sa pred Ježišov kríž: je to tichá Božia katedra. Pozerajme každý deň na jeho rany - tie rany, ktoré priniesol do neba a ukazuje ich Otcovi, každodenne, vo svojej prosbe orodovania. Hľaďme každý deň na jeho rany. V tých otvoroch rozpoznajme naše prázdno, naše nedostatky, rany hriechu, údery, ktoré nám uškodili. A jednako práve tam vidíme, že Boh proti nám neukazuje prstom, ale roztvára dokorán ruky. Jeho rany sú otvorené pre nás a tie rany nás uzdravili. Pobožkajme ich a pochopíme, že práve tam, v najbolestnejších otvoroch života, nás Boh očakáva so svojim nekonečným milosrdenstvom. Pretože tam, kde sme najzraniteľnejšími, kde sa najviac hanbíme, on nám prišiel v ústrety. A teraz, keď nám prišiel v ústrety, nás pozýva vrátiť sa k nemu, aby sme znovu objavili radosť z toho, že sme milovaní.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.